

for ofte bliver der brugt formalistiske og let gennemskuelige undskyldninger for alligevel ikke at gennemføre den åbenhed, man ved festlige lejligheder siger, man går ind for. Jeg er nødt til at sige, at fru Birthe Rønn Hornbech skulle se at tage sig sammen, rette ryggen og sige, at hvis man går ind for åbenhed, går man virkelig ind for åbenhed, og så arbejder man for det.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot, som allerede hr. Thulesen Dahl var inde på, besvare fru Birthe Rønn Hornbechs spørgsmål til forslagsstillerne om de danske interesser.

Det er formuleret således i beslutningsforslag nr. B 40, at regeringen kan anmode om, at en sag, der vedrører et forhandlingsoplæg, behandles bag lukkede døre, og det kan netop ske i de tilfælde, som hr. Jacob Buksti var inde på tidligere i debatten, hvor fremmede landes ambassadører eller måske endog repræsentanter for Kommissionen kunne få en urimelig fordel ved at kunne kigge den danske regerings forhandlingsposition i kortene. Det har vi altså taget højde for, og dermed håber jeg, der er taget hensyn til Venstres indvending, og så går jeg ud fra, at fru Birthe Rønn Hornbech – når hun har overvundet sit indledende anfald af surhed – vil gå positivt og aktivt ind i sagen sammen med os andre.

Henning Grove (KF):

Det er vel altid sådan, både i Folketinget og i udvalgene selv, at der er en fortsat diskussion om, hvordan man skal tilrettelægge udvalgenes arbejde.

Denne diskussion om åbenhed i Europaudvalget har vi jo haft flere gange. Tingene er blevet ændret lidt efter lidt, og jeg er ikke i tvivl om, at også åbenheden stadig vil blive ændret. Men hvor langt og hvor hurtigt vi kommer, er den nu engang op til Folketinget og Folketingets medlemmer at beslutte.

Der er nogle, der tror, at det at lave åbenhed løser problemerne med at gøre EU interessant for befolkningen. Men jeg har lagt mærke til, at når vi har store EU-debatter her i Folketinget, er der jo ikke stor tilstrømning til tilhørerpladserne, og der er ikke stor interesse i pressen, så man skal ikke tro, at man blot ved at holde åbne udvalgmøder også får gang i EU-debatten.

Vi skal ikke gå hurtigere frem, end at vi også er sikre på, at det, vi vedtager, er det rigtige. Det gælder for Europaudvalget, men det gælder også for de andre udvalg, og jeg synes, vi allerede er startet med at prøve at give de andre udvalg mere indflydelse på beslutningerne vedrørende EU. Derfor synes jeg, det var rimeligt, hvis vi tog en diskussion i hvert enkelt udvalg. Vi har prøvet i et års tid, og jeg vil ikke sige, det har været nogen stor øvelse, for det eneste udvalg, der virkelig gør meget ud af det, er Miljø- og Planlægningsudvalget. Men det er jo ikke sådan, at det har givet anledning til de store diskussioner.

Jeg synes, det må være en af opgaverne, vi skal give udvalgene herfra: Nu må I i gang med at se på, hvordan I bedst muligt kan behandle EU-sagerne og give respons tilbage til Europaudvalget. Jeg vil dog nok sige, at vi må være meget forsigtige med at lægge hele ansvaret for EU ud i udvalgene, og jeg tror, det er godt at have et koordinationsudvalg for EU, hvor man har det samlede overblik. Men dermed være ikke sagt, at man ikke fra de andre udvalg, ligesom man gør i Miljø- og Planlægningsudvalget, skal komme med indstillinger i højere grad, end man har gjort hidtil. Det ville nok hjælpe lidt på debatten om EU, for så fik alle Folketingets medlemmer betydelig mere indsigt i, hvad der sker i EU.

Derimod må jeg sige om det punkt i B 49, hvor det foreslås, at vi skal til at gennemføre førstebehandlinger her i salen, at det ville være spild af tid. Der ville ikke komme mere åbenhed eller noget som helst ud af det, det ville kun være at belaste os mere, og jeg vil hellere have, at man får fagudvalgene betydelig mere med i arbejdet.

I det hele taget skal vi – og det tror jeg også man vil opdage som et resultat af denne samling – i allerhøjeste grad til at forbedre lovgivningsarbejdet her i Folketinget. Derfor har vi også i Præsidiets diskuteret sagen og igangsat en procedure, hvor vi bl.a. gennem et seminar i samarbejde med regeringen vil forbedre lovgivningsarbejdet. Det er ganske naturligt, at vi også tager hele EU-problematikken med i det samarbejde, og i Udvalget for Forretningsordenen, hvor vi allerede i dag har haft en diskussion som en slags begyndelse til arbejdet, vil vi også tage de spørgsmål op.

Derfor tror jeg, jeg vil sige meget forsigtigt til de to EU-tvillinger fra Enhedslisten og Dansk Folkeparti: Alle vil gerne have åbenhed, men